

גליון 522
שנה י"א תשפ"ב

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

דודו למשפחה קייסין על האישור לפרסום במחברות

סיפורי חז"ל

אשריכם בעלי המשנה גדול חלקכם על הכל בעולם הבא.

רבי אבא שאל פעם את רבי חייה, אמרת שהנשמה נמצאת באדם רק בזכות עבודתו את הבורא, רק אז הוא מקבל מדרגת נשמה, ואמרת גם שהנשמה היא קדושה ונעלה מכל, אם כן מה פירוש הכתוב "כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו" מדוע מתו, הן היתה בהם נשמה וצריכים היו להינצל? לא ידע רבי חייה מה להשיב לשואל, והציע לו לגשת יחד אתו אל רבי אלעזר ולשאלו. ניגשו אל הצדיק ושאלוהו, ענה להם נכון אמרתם, הנשמה ניתנה רק לעוסק בעבודת בוראו, ובדור המבול היו רק נח ובניו ראויין להינצל, וזכותם עמדה רק להם ולא כדי להציל את הדור, ואלו הצדיקים שבאותו דור שלהם היתה נשמה, כמו חנוך וירד, שהיו ראויים שהקדוש ברוך הוא יגן על הדור בזכותם, מתו לפני כן, ועליהם מתכוון הפסוק "כל אשר נשמת רוח חיים בחרבה מתו" אלו שהיתה בהם נשמה מתו ביבשה לפני בוא המבול. כשסיים רבי אלעזר את דבריו, אמר רבי חייה ידעתי שכאן אמצא תשובה על שאלתי, הלא אמרתי שרבי אלעזר שהוא ראש זהב מבין בעלי המשנה יסביר לנו את הסתום. אשריכם בעלי המשנה גדול חלקכם על הכל בעולם הבא.

(ז"ח בראשית יא)

פרשת השבוע

אם בחקותי תלכו - שתהיו עמלים בתורה

בעת כהונתו של הרה"ק רבי משולם איגרא זיע"א כרב ואב"ד בעיר טיסמניץ, נכנסו אליו פעם שני בעלי בתים מעיר סמוכה לדין תורה, ומתוך חומר וכובד העניין, ביקש הגאון שיפסיקו עתה ויחזרו למחרת. כשיצאו מביתו החליטו שאין ביכולתם להמתין עד יום מחר, והחליטו שאת דבר השאלה ישאלו לרב דמתא של העיר שלהם, וכן עשו. כשמע אותו רב את שאלתם הקשה והמסובכת, ביקש מהם שישובו אליו כעבור כמה רגעים, נכנס הרב לחדר אחר והתפלל להש"ת בבכיות גדולות שיעזרהו לפסוק את העניין הקשה שהובא לפניו. ואכן נתקבלו תפילותיו, ונפל בדעתו לפתוח איזה ספר, ושם נתגלה לפניו אותה שאלה ממש והתשובה בצידה. שמח הרב שמחה גדולה, ומיהר לצאת אל בעלי הדין ופסק להם את דינם.

כעבור זמן נודמן לאותם שני בעלי הדין לשהות בעיר טיסמניץ, וחשבו שהגם שכבר נפסקה להם שאלתם, בכל זאת מן הראוי להיכנס לרבי משולם איגרא לשמוע מה היה הוא פוסק בכגון דא, נכנסו אליו וביקשו מחילה על שלא שבו אליו בעת ההיא, אומנם עתה מבקשים הם לשמוע את תשובתו. ענה להם רבי משולם את תשובתו, והנה היה

זה ממש אותו פסק שפסק להם הרב של עירם. התחילו האנשים לחייך, ראה זאת רבי משולם ושאלם על מה ולמה מחייכים הם? אז סיפרו השניים את כל השתלשלות המעשה, שכיון שהייתה שעתם דחוקה פנו אל הרב של עירם כדי שיפתור להם את שאלתם, והוא אכן עשה זאת בתוך רגעים ספורים.

כשמע רבי משולם את דבריהם, התמלא התפעלות רבה, ואז חשב בלבו, שאם היה ביכולתו של אותו רב לפסוק שאלה כה חמורה תוך כמה רגעים, אז מן הסתם הוא גאון גדול, ואם כן חייב הוא להקביל את פניו. כאשר הגיע רבי משולם אל ביתו של אותו רב, התמלא הרב מורא ופחד, ומיהר להתעניין על מה ולמה הטריח הגאון את עצמו אל ביתו. סיפר לו רבי משולם כי התמלא התפעלות, כיצד עלה בידו לפסוק במהירות רבה כל כך שאלה עמוקה וקשה שכו. הודה הרב על האמת וסיפר, כי אומנם לא ידע מה להשיב, ובכה במר נפשו להש"ת שיחלצהו מן המיצר ויעזור לו, וכך היה.

כשמע רבי משולם את הדברים סרה התפעלותו בבת אחת ואמר: "לבכות גם אנו יכולים, אולם הדרך הנכונה היא לעמול בתורה". נפרד ממנו, נתן לו שלום והלך לו לדרכו.

זמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים: 8:14 ת"א: 8:17 ר"ת: 8:48

פרשת בחקתי

זמני כניסת השבת
ירושלים: 6:57 ת"א: 7:12

כעבור מספר ימים חזר האברך אל עיירתו שמח וטוב לב, הוא לא גילה אף לאחד ממסעו אל ראש הכמרים, אולם גאותו העצמית גברה מיום ליום. כעבור כמה שבועות, עברו מספר אורחים דרך העיירה והתעכבו באכסניה, הם היו תלמידי חכמים מופלגים ושוחחו ביניהם בדברי תורה. האברך התערב בשיחה והביע גם הוא את סברותיו, אולם על אף ידיעתו הגדולה בתורה, טרם הגיע ללמדנות מופלגת כזו של תלמידי החכמים המבוגרים הללו. האורחים הפריכו את סברותיו והעירו לו, כי לא נאה לאברך צעיר להתערב בצורה כזו בין מבוגרים, ומוטב לו להאזין לדברי מבוגרים ממנו בחכמה ובשנים ביראת הכבוד ודרך ארץ. הדברים האלה של האורחים פגעו באברך קשות, הוא נעלב מאד מדבריהם הקשים והחל לנטור שנאה לבני תורה. הגויים להבדיל מעריצים יותר את תורתו מאשר בני תורה, חשב בהתמרמרות, הגאווה התפרצה במלא תקפה.

בכפר הסמוך בנו כנסיה חדשה, בסוף הקיץ הגיע לכפר ראש הכמרים כדי לחנך את הכנסיה. לאחר טכס חינוך הכנסיה, ערך הבישוף מסע על פני הכפרים והעיירות שבסביבה, במסעו הגיע גם לכפר בו גר האברך, בהודמנות זו נכנס אל האכסניה עם כל בני פמלייתו והתוועד שעה ארוכה עם האברך, גאוותו של האברך גאתה יותר ויותר מן הכבוד הזה שחילק לו הבישוף, אף כל בני הכפרים החלו לחלוק לו כבוד יותר מבתחילה. לאחר חג הסוכות נסע האברך מביתו למשך מספר שבועות. בחזרו היה מאד מפורז ומבולבל, כעבור מספר ימים נסע שוב, איש מבני הבית לא ידע לאן נסע בתחילה, מה פשר חזרתו המופרזת והנסיעה הבהולה מיד לאחר מכן. תקופה ארוכה עברה, ואין כל ידיעה מהמתרחש אתו, והיכן הוא נמצא. בערב שבת חנוכה הגיע ממנו מכתב בו הוא מודיע, כי הוא נמצא אצל ראש הכמרים בוויטעבסק, וכי יש לו שם דירה פרטית מרווחת, כבוד גדול חולקים לו אנשי הכמורה, והבישוף אף הבטיח לו עתיד מזהיר. אשתו וחמתו לא הבינו את פשר המכתב וכוונתו, אולם הבן שהגיע הביתה לחנוכה מהישיבה, בקראו את המכתב שהגיע מהגיס צעק מרה: "זועלוויל, כך היה שמו, נמצא אצל ראש הכמרים ועומד להשתמד". יללה גדולה פרצה בבית, בקוצר רוח חיכו כבר לצאת השבת, שבת שחורה היתה זו לכל המשפחה.

מיד לאחר ההבדלה על אף הקור החזק וסופת השלגים המשתוללת בחוץ, שמו פעמיהם אל בעל התניא בליאזני, הם התפרצו לביתו של הצדיק ביללת זעקה: רבי, "זועלוויל נמצא אצל ראש הכמרים בוויטעבסק ורוצה להשתמד" הצילו רבי. בעל התניא ישב אותה שעה במסיבת מלוה מלכה, קהל גדול הסב מסביב לשולחן, כולם הופתעו ונודעו מדברי האלמנה ובניה שנאמרו בלב שבור, ותוך ככי גודל והולך, הם חכו למוצא פי הרבי. הצדיק התעמק במחשבותיו, זרועותיו על השולחן וכפות הידיים על פניו, פניו להטו להט אש קודש. כעבור זמן מה פקח את עיניו ואמר: אין ביכולתי לעזור במאורע זה במאומה, יכול אני רק לספר לכם על מקרה דומה שקרה לפני שנים.

היהודי שניצל מהשמד

בעיירה קטנה לא הרחק מליאזני, מקום מגורו של הרה"ק בעל התניא זיע"א על הדרך המובילה לעיר המחוז וויטעבסק, גרה אלמנה אחת עם שלושת יוצאי חלציה שתי בנות ובן אחד, הבן למד בישיבה באחת הערים הרחק מן הבית, והבנות עורו לאם בפרנסת הבית. לאם היתה אכסניה, מקום אליו היו התושבים הנכריים באים לשתות יי"ש ולהיטיב לבם במאכלים יהודיים, וזה ה' מקור הפרנסה לאם ולבני ביתה. כשבגרה הבת הבכירה, השיאה אמה לאברך למדן וירא שמים שישב על שולחנה, האברך ישב בבית האלמנה והגה בתורה.

בין באי האכסניה, היה גם כומר העיירה, מפעם לפעם היה הכומר חוטף שיחה עם האברך, ומנהל אתו ויכוחים אודות עניני דת שונים. הכומר ניסה להוכיח כי האמונה שלו היא האמיתית, אולם האברך היה מפרץ את הוכחותיו. הכומר הוכרח להודות, כי האברך מנצחו כל פעם, והיה משבח את האברך על למדנותו וידענותו. האברך נהנה מאד מהכבוד הזה שהיה הכומר מכבדו, ועל אף היותו תלמיד חכם וירא שמים, היה מטבעו בעל גאווה, לפיכך נמשך תמיד לויכוחים עם הכומר, ולאחר כל ניצחון התגאה יותר ויותר.

יום אחד עברו דרך האכסניה מספר תלמידי חכמים, שנשארו מספר ימים באכסניה, ובראותם את דרך הויכוחים שמנהל הכומר עם האברך, לא מצא הדבר חן בעיניהם, הם התרו בו לבל ימשיך בדרך זו, אשר מלבד ביטול התורה הכרוך בכך, הרי לא יכולה לצמוח מכך כל טובה, אולם האברך לא שעה אליהם והמשיך לנהל ויכוחים עם הכומר. באחד הויכוחים סיפר הכומר לאברך, כי בהיותו בוויטעבסק אצל הבישוף, שיבח לפניו במאד את האברך היהודי המתמצא ויודע עניני דת רבים, ואף יודע פרק בהלכות ויכוח ומלומד גדול, הבישוף ראש הכמרים ביקש לראותו וגם לשוחח עמו, הכומר הציע לפני האברך כי בנסוע הכומר בפעם הבאה אל הבישוף לוויטעבסק, יצטרף האברך אליו.

בתחילה לא אבה האברך לשמוע על ההצעה הזו, אולם לאחר הכומר הפציר בו רבות, וסיפר לפניו את גודל הכבוד שיוכל לנחול שם, כאשר ינצח את הבישוף, נאות האברך לקבל את הצעת הכומר. בבוא האברך לוויטעבסק התקבל בכבוד גדול לפני הבישוף, אשר ניהל אתו שיחה ארוכה מאד בעניני דת. האברך ענה לבישוף על כל שאלותיו ויצא כמנצח בכל השאלות והתשובות לאחר השיחה הסכים האברך להפצרות הכומר להישאר אצל הבישוף מספר ימים. ראש הכמרים מסר לאברך חדר מיוחד, ואוכל כשר היה האברך מביא בעצמו מן השוק, הוא עשה לו היכרות עם עוד כמרים רבים שבאו אליו, ומאד שבחו את האברך הזה וחלקו לו כבוד רב.

משל ונמשל

מה שנראה לבני האדם כסיבה אינו אלא המסובב

מאת השם יתברך

ללא התבוננות באמונת ה', רואים רק את המתרחש בעולמנו החומרי, התבוננות מביאה למסקנה שה' הוא המכוון והוא השולט בכל.

משל לאדם המגיע בפעם הראשונה בחייו לתחנת רכבת, רואה שזמן קצר לפני צאת הרכבת לדרכה, משמיע אדם מסוים קול שריקה חדה, מיד עם השמע השריקה, נראים הרבה בני אדם נחפזים להיכנס אל תוך הרכבת, זמן קצר אחר כך נשמעת שריקה שנייה, ואז ממהרים גם אלה שלא הודרו עד עכשיו, יודעים הם שזמן צאת הרכבת קרוב מאד, בהישמע השריקה השלישית כבר נמצאים כולם על מקומותיהם, והרכבת יוצאת לדרכה מבלי להמתין לאף אחד, ואפילו לאדם הנכבד ביותר. עומד לו אותו אדם וצופה במחזה בפעם הראשונה בחייו, הוא מתמלא הערכה כלפי אותו פקיד הממונה על המשרוקית, הוא מחליט כי בודאי הוא המנהיג והמוליך את תנועת הרכבות, לדעתו אין ספק כי איש זה קובע את זמני הנסיעה, על פיו תיסענה הרכבות ועל פיו תעצורנה. ועם מחשבה זו הוא ניגש אליו, נותן לו את הכבוד הראוי למנהלי חברות חשובות, ושואל אותו שאלות על מהלך הרכבות, בעל המשרוקית אינו מבין כלל את פשר הכבוד שנפל בחלקו, הרי מעולם לא כיבדו אותו כל כך, ואף פעם לא נשאל שאלות שרק המנהל יודע להשיב עליהם, לכן הוא פונה אל השואל ואומר לו: את שאלותיך עליך להפנות למנהל הרכבת, עונה לו השואל הלא כבודו הוא המוליך והמביא, פורץ הפקיד בצחוק ואומר לו: אני רק פקיד זוטור שמקבל את ההוראות מגבוה, מנהל הרכבת אינו מסתובב כאן על הרציף עם משרוקית, הוא יושב לו על כורסתו למעלה במשרד, ומשם הוא מעביר את ההוראות לפקידיו, אנו רק המבצעים.

הנמשל: רוב בני אדם טועים, בחושבם כי הסיבות לכל הנעשה בעולם, נהירות ופשוטות להם, למעשה טעות גדולה הם טועים, הסיבה לכל מה שקורה, זוהי גזירת עליון שהוא גבוה מעל גבוה שומר ונסתר ונעלם מעין כל, מה שנראה לבני האדם כסיבה אינו אלא המסובב מאת השם יתברך, כשם שגם בעל המשרוקית אינו אלא המבצע של ההוראות שניתנו לו מגבוה.

(בשם הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א)

היה זה בחורף שנת תקנ"ט, החל הרבי את סיפורו, הייתי אז במעורייטש אצל מורי ורבי המגיד הקדוש ממעורייטש זיע"א. לא הרחק ממעורייטש היתה עיירה של גויים, ומשפחה של יהודים התיישבה במקום. ליהודי זה שהתיישב בעיירה זו היו מספר ילדים, אחד מהם למדן וירא אלקים, ולפתע נכנסה בו רוח שטות להשתמד רחמנא לצלן, לא שהוא כפר ח"ו חס וחלילה בבורא, אלא מחמת גאות נכנסה בו רוח שטות זו, הוא הלך אל הכומר וביקש להשתמד. לא הועילו כל תחנוני האב וזעקותיו, בכי האם ויללותיה, הבחור עמד בשלו. בא האב מוכה יאוש לפני מורנו המגיד ממעורייטש בבכי מר וסיפר על האסון שפקד אותו, הוא הפיל בקשתו לפני רבינו כי יציל את בנו מרדת שחת. רבנו נכנס לדביקות עילאית, ולאחר מכן אמר דבר תורה על הפסוק "נפש כי תחטא ומעלה מעל בה". כאן הפסיק בעל התניא את סיפורו לרגע קט, וחזר אות באות את דבר התורה שאמר אז המגיד ממעורייטש. לכשגמר רבינו את דבר התורה המשיך הרבי את סיפורו, ציוה למנין תלמידים כי יהיו ערים כל הלילה, ויאמרו מזמורי תהלים בכוונה גדולה עד אור היום. אני הייתי בין עשרת התלמידים שאמרו כל הלילה תהלים בכוונה גדולה. למחרת בא הבחור ההוא לרבינו בבית המדרש, אף אחד מאתנו תלמידי המגיד לא שאל אותו מאומה, מיהו, ומאין הוא בא, ומה מעשיו? הוא התעכב מספר ימים במעורייטש, נכנס אל הרבי ושוחח עמו ביחידות, חזר הביתה ונשאר יהודי נאמן. בזאת סיים בעל התניא את סיפורו, הוא בירך את ברכת המזון ונכנס לחדרו הפרטי. מיד עם צאת הרבי לחדרו, בחרו במנין אברכים מהמצויינים שבתלמידיו, שיהיו ערים כל הלילה ויאמרו תהלים עבור וועלויל. לפנות בוקר חזרה האלמנה ומשפ' חזרה אל כפרם. כעבור זמן מה אחרי צאתם הופיע אברך בבית מדרשו של הרבי וחבילה על גבו, בשמעו כיצד אומרים כולם מזמורי תהלים בלב נשבר, לקח האברך אף הוא ספר תהלים, דמעות רבות נשרו מעיניו והוא הצטרף אל אומרי התהילים. כל יושבי בית המדרש הבינו מיד מיהו האברך, אך אף אחד לא העיז לגשת לשאלו, מיהו ומאין הוא? כל שבוע הימים של חג החנוכה ישב האברך בליאוני והאזין לדברי התורה שנאמרו מפי הרבי. לאחר חנוכה נכנס האברך ליחידות אצל הרבי, ומיד לאחר מכן שם פעמיו חזרה אל ביתו. כעבור מספר שבועות, עקר האברך יחד עם כל משפחתו מהעיירה ההיא אל ישוב אחר, הוא היה בא לעתים תכופות לליאוני אל הרבי ונהיה לאחד ממובחרי האברכים החסידיים.

צ'ין אדם לחברו

אם יש אנשים כמוך בעולם אני לא

מעשן יותר בשבת

מסופר על הרה"ק רבי אריה לוי זיע"א: פעם כשגמר תפילתו בערב שבת, לאחר שיצא מבית הכנסת לביתו ופניו כמלאך ה' צבאות, בדרך ניגש אליו איש שאינו שומר תורה ומצוות, ובידו סיגריה דלוקה, ושאל את הרב איפה מלון המלך דוד בירושלים? למרות שאותו איש התנהג בחוצפה, שביקש טובה מהרב בעוד שבידו סיגריה דלוקה, בכל זאת נענה הרב בסבר פנים יפות ואמר: לא אוכל להסביר לך מהמקום הזה היכן המלון, לכן אני בעצמי אבוא עימך, כשהלכו בדרך, אותו האיש החצוף המשיך לעשן כרגיל, והרב כדרכו בקודש התנהג עם היהודי בארך אפיים. לאחר כרבע שעה, כשניתן היה לראות את המקום, אמר לו הרב והו המלון שביקשת. כשראה אותו אדם את התנהגותו של הרב עמו, אמר לו, דע לך שיש לי לב קשה מאוד, אף אחד לא שבר לי את הלב, היחידי זה אתה, כי למרות שהנהגתי לא הייתה רצויה, מכל מקום לא כעסת עלי, ועל כן אני מבטיח לך, אם יש אנשים כמוך בעולם אני לא מעשן יותר בשבת.

למנוע בושה מיהודי

פעם אחת נכנס הרה"ק רבי נתן צבי פינקל הסבא מסלבודקה זיע"א לבית המדרש, ועוד טרם הספיק להינפש, הודרו, ניגש אל העמוד והתחיל להתפלל תפילת מנחה לפני הציבור, ולהשתממותו הגדולה של ציבור המתפללים, התחיל הגאון לגמגם ולבטא את המילים באופן קטוע ולא ברור. כשביקשו מתפללים לברר אח"כ

את סיבת הדבר, נודע להם שכוונתו של הסבא היתה להרגיע את נפשו של אחד שהיה אבל, וברדתו לפני התיבה, היה מתקשה מאד בקריאה מן הסידור, עד שהיה לצחוק ולבזיון בעיני הציבור. כדי לפייסו ולחקל את צערו, ירד רבי נתן צבי לפני התיבה, והתפלל בקול מגומגם, להראות שגם הוא כביכול אינו יודע לקרוא כראוי, וממילא תוקל מן האיש שהוא הבושה.

ביקור חולים והכרת הטוב

באחד מימי ששי פנה הרה"ק רבי יהודה צדקה זיע"א ראש ישיבת "פורת יוסף" בשאלה אל חתנו, אם ירצה להתלוות אליו כשילך לבקר את החולה? בוודאי, ענה החתן והצטרף מיד לנסיעה במכונית שהרב הזמין באופן מיוחד, כדי להגיע בה אל האיש החולה שאושפז בבית חולים סיעודי. תוך כדי נסיעתם סיפר לחתנו, שהחולה הוא חייט מומחה לשעבר, אשר הרבה רבנים ותלמידי חכמים הזמינו אצלו לתפור חליפות, והוא שרת את כולם בנאמנות רבה, ונהג כלפיהם בדרך ארץ יוצא מן הכלל, מצד הכרת הטוב הרגשתי חובה לבקר אותו הסביר. ויהי בבואם אל האיש, הופתע הלה בלי גבול מעצם הופעת הרב שלא פילל מעולם כי יבוא לבקר אותו, הוא ישב שעה קלה במחיצת החייט ודרש בשלומו, התעניין איך הרגשתו הכללית, ושאל פרטים אחדים. לאחר מכן ברכו ברפואה שלמה ועמד להיפרד ממנו. ברגע זה תפסו החייט בשתי ידיו וקרא בהתרגשות: תודה רבי על שהואלת לבקר אותי, החייתני, ראיתי פניך כראות פני אליהו הנביא.

תלולא דצדקיא

שבת קודש כ' אייר

הרה"ק רבי מרדכי מטשערנוביל ב"ר מנחם נחום (תקצ"ג)
יום ראשון כ"א אייר
הרה"ק רבי יצחק אייזיק הלוי מפרעמיסלא ב"ר יעקב (רוא מהימנא - תקמ"ג)
יום שני כ"ב אייר
הרה"ק רבי מרדכי שרגא פייביש מהוסיאטיין ב"ר ישראל מרוזין (תרנ"ד)
הרה"ק רבי שלמה אליעזר אליפנדרי ב"ר יעקב (שו"ת הסבא קדישא - תר"צ)
יום שלישי כ"ג אייר
הרה"ק רבי יהושע מדינוב ב"ר אריה לייב (תלמיד הקדושת לוי - תקצ"ג)
יום רביעי כ"ד אייר
הרה"ק רבי יהושע העשיל צורף מקראקא (אבי המקובלים - ת"פ)
הרה"ק רבי יעקב מליסא ב"ר יעקב משה (חוות דעת - תקצ"ב)
הרה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא ב"ר יצחק אייזיק יהודה יחיאל (תרנ"ח)
יום חמישי כ"ה אייר
הרה"ק רבי ישעי' מדינאוויץ (תלמיד המגיד - תקנ"ד)
הרה"ק רבי חיים מקאטוב ב"ר מנחם מענדל (תרנ"ד)
יום שישי כ"ו אייר
רבינו סעדיה גאון ב"ר יוסף (ד"א תש"ב)
רבי משה חיים לוצאטו ב"ר יעקב חי (מסילת ישרים - תק"ז)
הרה"ק רבי שמואל אליה מזוואלין ב"ר יחזקאל מקאומיר (תרמ"ח)
הרה"ק רבי שלמה מזוויעהל ב"ר מרדכי (תש"ה)
זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצוה הלכות

מאת הרה"ג נמלאל הבון רבטיבין שליט"א
פומ"ס "גב אני אדור" יסודים יוסף הר"ם על הפערים.

ספר לפני שברך (ד')

א) שאלו חבירו כמה היה הספירה אתמול, וטעה והשיב לו המספר של היום שחשב שכן היה אתמול, יכול למנות אחר כך בברכה, שכיון שהיתה כוונתו להשיב על ספירת אתמול, הרי זה כאומר בפירוש שאין רוצה לצאת ידי חובתו על ידי אמירה זו. (שו"ת באר משה, ח"ג סימן פ')

ב) שאלו חבירו כמה ימי הספירה, וענה לו ימי הספירה, אבל לא אמר לו שהם כך וכך שבועות, יכול אחר כך לספור בברכה, כיון שלא הזכיר השבועות, מוכחא מילתא שלא התכווין לצאת באמירת ימי הספירה לחבירו. (אליהו רבא, או"ח סימן תפ"ט סעיף ד'). משנה ברורה שם, ס"ק כ"ב, ובשער הציון שם ס"ק כ"ח)

לע"נ
הרה"ק רבי שלמה מזוויעהל זצוק"ל
ב"ר מרדכי זיע"א
נלב"ע כ"ו אייר תנצב"ה

קרית קרעטשניף רחובות
טל': 052-714471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"
הסוכן החרדי שלך להשכרת רכב
מכל החברות 052-7655-222